

Goedkeuring van het op 31 October 1951 te 's-Gravenhage vastgestelde Statuut van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht

VERSLAG

No. 4

De vaste Commissie voor Justitie, in wier handen dit wetsontwerp is gesteld, verheugt zich over de indiening daarvan. Met de Regering is zij van oordeel, dat het werk van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht van zeer groot belang geacht moet worden en dat het derhalve zeer goed is, dat aan deze Conferentie een meer permanent karakter wordt verleend dan tot nu toe het geval is geweest. De urgentie van de eenmaking van de nationale verwijzingsregels neemt met de steeds omvangrijker en ingewikkelder wordende internationale betrekkingen toe. De nauwe relatie tussen Nederland en deze Conferentie, welke zich historisch heeft ontwikkeld, is terecht ook in het onderhavige Statuut tot uitdrukking gebracht.

Dat ook de Kamer met grote belangstelling het werk van de Conferentie volgt, is reeds gebleken uit het feit, dat zij de wens te kennen heeft gegeven, dat het onderhavige wetsontwerp met het daarin vervatte Statuut aan haar ter goedkeuring zou worden voorgelegd.

Gaarne wil de commissie van deze gelegenheid gebruik maken om hulde te brengen aan de nagedachtenis van prof. mr. E. M. Meijers, die juist op het gebied van het internationale privaatrecht zulk omvangrijk en baanbrekend werk heeft verricht.

De commissie zou gaarne een uiteenzetting van de Regering ontvangen over de verhouding tussen het werk van de Conferentie en de pogingen tot eenmaking van het recht in Benelux-verband. Kan de Regering mededelen, in welk stadium het in het wetsontwerp 2329 vervatte Verdrag tot het invoeren in Nederland, België en Luxemburg van een eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht thans verkeert? Ligt het in het voornemen van de Regering om dit werk in Benelux-verband met kracht voort te zetten, of is de Regering met een deel van de commissie van het gevoelen, dat het beter is in een wijder verband — gelijk in de onderhavige Conferentie — te trachten een eenheid van verwijzingsregels te verwezenlijken? In dit verband wees men er op, dat in de ontwerpen, welke het resultaat zijn van het werk van de Haagse Conferentie van 1951, enkele bepalingen zijn opgenomen, welke afwijken van het eerdergenoemde ontwerp voor een eenvormige wet.

Het betreft hier verschillen tussen de ontworpen eenvormige wet enerzijds en het ontwerp-verdrag nopens de op de internationale koop van roerende lichamelijke zaken toepasselijke wet en het ontwerp-verdrag tot regeling van de conflicten tussen de nationale wetten en de wet van de woonplaats anderzijds. De Minister van Justitie heeft hieromtrent reeds vroeger een uiteenzetting aan de commissie gegeven. Het lijkt de commissie van belang, dat deze uiteenzetting in het openbaar herhaald wordt, opdat zij zich hieromtrent zo nodig ook in het openbaar kan uitspreken.

Enkele andere leden waren van oordeel, dat het geen aanbeveling zou verdienen om de samenwerking met België en Luxemburg op dit terrein achter te stellen bij die in wijder internationaal verband. De veelzijdige betrekkingen, welke Nederland met zijn deelgenoten in de Benelux onderhoudt, kunnen het immers wenselijk maken, dat bepaalde onderwerpen spoedig worden geregeld, welke dan op een later tijdstip nader in een wijder verband kunnen worden bezien.

Voorts zou de commissie het op prijs stellen van de Regering te vernemen, in hoeverre naar haar oordeel de doelstellingen van de Raad van Europa inhouden, dat ook deze instelling de eenmaking van het recht ter hand moet nemen, en, indien de Regering zou menen, dat zulks het geval is, hoe zij zich dit in de praktijk voorstelt, juist in verband met deze Haagse Conferentie.

De commissie is verheugd over de in het Statuut opgenomen mogelijkheid tot het bijeenroepen van de Conferentie in een buitengewone zitting voor de behandeling van speciale onderwerpen; deze kan wellicht tot belangrijke resultaten leiden.

Tenslotte zou men gaarne van de Regering vernemen, welke landen het Statuut reeds hebben aanvaard. De commissie moet er haar teleurstelling over uitspreken, dat de Regering ruim twee jaren heeft voorbij laten gaan alvorens tot de overlegging van het Statuut aan de Staten-Generaal over te gaan, en dat zij daarna, toen de wens was uitgesproken, dat het Statuut aan de uitspraak der Staten-Generaal zou worden onderworpen, wederom geruime tijd heeft laten passeren vóórdat zij aan die wens voldeed. De commissie meent, dat het, gelet op de historische ontwikkeling, voor Nederland een erezaak had moeten zijn om in dezen voorop te gaan.

Artikelen van het Statuut

Artikel 6. Welk orgaan denkt de Regering aan te wijzen om als het nationale orgaan, bedoeld in dit artikel, op te treden? Indien dit de Staatscommissie tot voorbereiding der codificatie van het internationaal privaatrecht mocht zijn, verdient het dan toch geen aanbeveling een daartoe strekkende bepaling in de Goedkeuringswet op te nemen?

Artikel 8. Is er reeds overeenstemming bereikt met betrekking tot de sleutel, volgens welke de kosten aan de Conferentie verbonden, verdeeld zullen worden? Aan welke bestaande sleutels heeft men in dit verband gedacht?

Vertrouwende, dat de Regering bereid zal zijn het bovenstaande vóór de aanvang van de openbare beraadslaging over dit wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de commissie van oordeel, dat daarmee die beraadslaging voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 6 Juli 1954.

OUD
 WTTEWAALL VAN STOETWEGEN
 BURGER
 TENDELOO
 VERKERK
 GERBRANDY
 N. VAN DEN HEUVEL
 DE VINK
 LEMAIRE
 VAN RIJCKEVORSEL
 ZEELENBERG.